

РЕШЕНИЕ

№ 428

гр. Шумен, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XIII-И СЪСТАВ, в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин Г. Колешански

при участието на секретаря Надежда Т. Й.а
като разгледа докладваното от Калин Г. Колешански Гражданско дело № 20233630100505 по описа за 2023 година

Предявени искиове, с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК.

Искова молба от Дирекция „***“, ЕИК : 1210150562061, с адрес на управление – ***, срещу В. Й. В., ЕГН : *****, с адрес – ***, с посочено правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК и обща цена на предявените искиове от 1188,36 лева.

Ищецът сочи, че имал вземане срещу ответника за сумата от 1188,36 лева, представляваща 1019,35 лева недобросъвестно получена помощ за отопление по Заповед № Д-Н-ВС-46/12.10.2022г., 95,86 лева законна лихва върху сумата от 495,80 лева за периода 16.11.2020г. – 12.10.2022г., 7,71 лева законна лихва, за периода 13.10.2022г. – 07.12.2022г., 57,30 лева законна лихва върху сумата от 523,55 лева, за периода 14.09.2021г. – 12.10.2022г. и 8,14 лева законна лихва, за периода 13.10.2022г. – 07.12.2022г.. За посоченото вземане му била издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 417 ГПК, по ЧГД № 2638/2022г. на ШРС, срещу която ответникът възразил. Претендира, да се признае за установено съществуването на описаното вземане и осъждане на ответника да заплати разноските в производствата.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът, редовно уведомен, подава отговор. Счита исковите допустими и неоснователни. Твърди, че

дружеството, на чийто капитал бил собственик е ликвидирано и приложените заповеди и покани, не са му връчвани. Иска отхвърляне на исковете.

В открито съдебно заседание страните редовно призовани, чрез представители, поддържа заявеното в исковата молба и отговора.

Така депозираната молба е **допустима**, разгледана по същество е частично **основателна**, по следните съображения :

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи следното:

По заявления –декларация на ответника, със заповеди № ЗСП/Д-Н/3686/26.10.2020г. и № ЗСП/Д-Н/3144/03.09.2021г., му била отпусната общо сумата от 1019,35 лева, като целева помощ за отопление с твърдо гориво. Сумите, по двете заповеди били преведени, по банковата му сметка, втората на 14.09.2021г.. Със Заповед № Д-Н-ВС-46/12.10.22г., ищецът констатирал недобросъвестно получаване на социалните помощи и разпоредил връщането им. В разпоредителната част на заповедта е посочен размер, само на подлежаща на връщане главница. Ответната недобросъвестност се изразявала, в това, че е собственик на капитала на „***“ ЕООД. Заповедта е връчена на 08.11.2022г., а покана за доброволно изпълнение, за сумите по същата заповед му е връчена на 21.10.22г., повече от две седмици, преди самата нея. Заявлението по ЧГД № 2638/2022г., е постъпило в ШРС на 08.12.2022г.. Според вписванията в търговски регистър към 01.06.2023г. и към 09.02.2018г./представено от ищеца/, ответникът е едноличен собственик на капитала и ликвидатор на посоченото дружество.

Така установената фактическа обстановка, сочи наличието на всички предпоставки за уважаване на предявените установителни иски, само в частта им за претендираната главница – Ищецът е предоставил социална помощ, в размер на 1019,35 лева. С влязла в сила заповед по чл. 14а, ал. 3 от ЗСП, е констатирано недобросъвестното ☐ получаване и е разпоредено връщането ☐. Исковете, за главницата следва да бъдат уважени, в предявените размери, и поради неоснователност на ответните възражения, за неполучаване на помощта, неуведомяване за заповедта и изтекъл срок на ликвидацията на дружеството. Както се посочи сумите са му били преведени по банкова сметка, а в делото се намират обратни разписки за връчване, както на заповедта, така и на покана за изпълнение. Прекратяването на дружество по

смисъла на чл. 154 – 157 от ТЗ е нещо различно от прекратяване дейността на съществуващо дружество. Отделно, изтичане срока на ликвидацията по чл. 266, ал. 2 от ТЗ, не води автоматично до приключване на ликвидацията. Нужно е ликвидаторът, в случая ответника да поиска заличаване на дружеството /чл. 273, ал. 1 от ТЗ/. Към датите на подаване на заявления – декларация по чл. 4, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, ответното еднолично дружество, не е било заличено в търговския регистър, съответно ответника е декларира невярно, че отговаря на условията по чл. 2, ал. 1 от Наредбата, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2 от ППЗСП. Не без значение за получаването на помощта е, че факта на „участие в капитала на търговско дружество“ е бил установим и наличен и към датата на ищцовата проверка, по подаденото заявление.

Независимо от горното, исковете за вземания, за лихви претендирани от ищеца са неоснователни. Както се посочи заповедта не съдържа нито размер на дължима лихва, нито на период, от който, тя се изчислява и дължи. При необходимост от изготвяне на заповед, констатираща недобросъвестност, този момент, не може да е по ранен от дата посочена в нея или датата на влизането и в сила. При липса на посочване, предвид разпоредбата на чл. 14а, ал. 3 от ЗСП, която също не сочи период на дължимост на законна лихва, следва да се приложи общата такава от чл. 84, ал. 2 от ЗЗД. Тъй като, в случая поканата за изпълнение е връчена преди влизане в сила на акта установяващ вземането, най ранния момент, от който може да се присъди законна лихва, е този на исковата молба, а в случая постъпване заявлението по чл. 417 ГПК, в съда – 08.12.2022г., като исковете за лихви се отхвърлят за останалите суми и периоди.

С оглед така посоченият изход на делото, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да заплати по сметка на ШРС, сумата от 50 лева, представляваща държавна такса в производствата.

Водим от горното и на посочените основания, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. Й. В., ЕГН :
*****, с адрес – ***, че в полза на Дирекция „***, ЕИК :

1210150562061, с адрес на управление – ***, срещу него, съществува вземане за сумата от 1019,35 лева недобросъвестно получена помощ за отопление, в едно със законната лихва, върху главницата от 1019,35 лева, считано от 08.12.2022г., до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Дирекция „***, ЕИК : 1210150562061, с адрес на управление – ***, срещу В. Й. В., ЕГН : *****, с адрес – ***, искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, за сумата от 95,86 лева законна лихва върху сумата от 495,80 лева за периода 16.11.2020г. – 12.10.2022г., 7,71 лева законна лихва, за периода 13.10.2022г. – 07.12.2022г., 57,30 лева законна лихва върху сумата от 523,55 лева, за периода 14.09.2021г. – 12.10.2022г. и 8,14 лева законна лихва, за периода 13.10.2022г. – 07.12.2022г., като неоснователни.

ОСЪЖДА В. Й. В., ЕГН : *****, с адрес – ***, да заплати, по сметка на ШРС, сумата от 50 лева, представляваща държавна такса, в настоящото производство и по ЧГД № 2638/2022г., по описа на ШРС.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок, от връчването му, пред Окръжен съд – Шумен.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____